

[Wamberg.]

og med et kæmpeskridt nærme sig den totale socialisering, kan fremskridtspartiet selvfølgelig ikke medvirke til.

Gudme (RV):

Det kan forekomme lidt uvirkeligt, at vi skal have en højtidelig første behandling med indlæg først af ministeren og derefter af 10 ordførere, fordi hr. Knud Jespersen vælger at tage en af sine sædvanlige brandtaler og sætte den på punkter og sige, at her er 9 punkter, og nu kalder vi det et forslag til en folketingsbeslutning om inddragelse af arbejdsfri indtægter osv. Det forekommer så meget desto mere uvirkeligt, som denne brandtale vel var holdt som en modsigelse af augustforliget og fremsat på et tidspunkt, hvor man sagde, at dette er altså det kommunistiske alternativ til det, de 5 – eller 4 var det vel kun – forligspartier er blevet enige om, og det er altså at vælge enten det ene eller det andet.

Folketinget valgte i august, og selv om man måske kan sige et og andet kritisk om augustforliget, må jeg til syvende og sidst sige, at hvis man lægger disse to stykker papir ved siden af hinanden, det, vi valgte, over for det, som nu er hr. Knud Jespersens brandtale sat på punkter, så tror jeg alligevel, vi valgte rigtigt ved at tage den politik, som augustforliget er udtryk for.

Derfor er der noget lidt forældet, lidt støvet, over, at vi nu skal stå og foretage første behandling af hr. Knud Jespersens brandtale.

At det er støvet, fremgår i øvrigt også af en enkelt detalje. Det er tilsyneladende et uforandret optryk af forslaget fra forrige samling, og det vil man bl. a. kunne iagttage, når man ser bemærkningerne til punkt 1. Der siger man, at den bedste måde at løse dette problem – det er spørgsmålet om værdistigningerne på jord og fast ejendom – er at gøre som foreslået i lovforslag nr. 70. Hvis man går hen og dykker ned i bunken af hidtil fremkomne lovforslag, vil man konstatere, at lovforslag nr. 70 i indeværende samling – og indeværende samling er jo også den, hvori beslutningsforslaget nu foreligger – er forslag til en ny konkurslov, og jeg må oprigtigt sige, at selv om det selvfølgelig er en håndfast metode, så synes jeg ikke, at beskrivelsen, som forslagsstillerne har anvendt, at det er den mest skønsomme løsning, rigtig passer, når man skal bruge konkursloven til at

løse spørgsmålet om værdistigningerne på jord og fast ejendom.

Jeg tror i øvrigt ikke, det har meget formål at forske videre i detaljerne, sådan som økonomiministeren gjorde og gjorde på en meget vigtig måde, som han da skal have anerkendelse for. Jeg synes ikke rigtig, forslaget fortjener det.

Jeg har kun én ros til de kommunistiske forslagsstillere, og det er den, at når andre partier, der har en række tvangstanker, ønsker at bringe dem frem for folketinget, så har de en tilbøjelighed til at pinde dem ud i mange forskellige forslag, der jo bruger meget papir og spilder megen tid. Hr. Knud Jespersen har valgt her at komme med en samling af sine udvalgte tvangstanker i ét forslag, således at vi har lejlighed til at behandle det hele under ét og sige nej under ét. Og det er det, vi gør.

Ømann (SF):

Der er gjort nogle bemærkninger om den skik, det er at tage gamle lovforslag op af skuffen og genfremsætte dem, selv om de har lidt en ilde medfart for bare nogle få måneder siden. Jeg vil gerne slutte mig til den kritik. Jeg synes ikke, det er rigtigt at tage strandede forslag frem igen så kort tid efter, i særdeleshed ikke, hvis de ikke drejer sig om noget særdeles principielt og vigtigt.

Med hensyn til hånsordene »alt godt fra havet« vil jeg dog godt minde om, at de første gang blev fremsat af en af mine gruppekolleger, hr. Poul Dam, over for et socialdemokratisk socialpolitisk forslag, og det har åbenbart ramt godt, siden der er flere af ordførerne fra socialdemokratiets side, der har husket denne nomenklatur.

Men det, jeg egentlig er ked af, er, at disse ideer, som er fremsat, og hvoraf jeg kan tilslutte mig mange, egentlig ikke tjenes særlig godt ved at blive fremsat så kaotisk og uden nogen beregninger, således at alle disse punkter, som foregiver at fremstå som en alternativ økonomisk politik, derved bliver miskrediteret, fordi de i deres sammenhæng ikke kan udgøre en fornuftig økonomisk politik i denne situation.

Der er et meget vigtigt punkt, og det er det første. Jeg lagde mærke til, at økonomiministeren i sin i øvrigt glimrende gennemgang af punkterne gik let hen over punkt 1. Det er et meget alvorligt spørgsmål, hvor vi nu står og